

POSTANOWIENIE

20 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 20 stycznia 2026 r. w Warszawie,
na skutek wniosku Prokuratora Generalnego
o zbadanie spełnienia przez SSN Beatę Janiszewską wymogów niezawisłości i
bezstronności w sprawie I CSK 3334/25
z wniosku Z.S.
z udziałem U.A., Rzecznika Praw Dziecka i Prokuratora Generalnego
o nakazanie powrotu za granicę osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub
pozostającej pod opieką w sprawie prowadzonej na podstawie Konwencji
dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzonej w
Hadze dnia 25 października 1980 r.

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny, uczestnik postępowania przed Sądem Najwyższym
o sygnaturze I CSK 3334/25, wnioskiem z 9 grudnia 2025 r. wniósł o stwierdzenie,
że SSN Beata Janiszewska nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności
oraz o wyłączenie jej od rozpoznania sprawy.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że Beata Janiszewska została
powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego 10 października 2018 r., na
wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia
2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych

ustaw. Zdaniem Prokuratora Generalnego organ ten nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób reguluje Konstytucja RP, w szczególności art. 187 ust. 1.

Zdaniem wnioskodawcy uczestnictwo SSN Beaty Janiszewskiej w procedurze powołania na podstawie rekomendacji tak ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa dowodzi braku wymaganej niezależności i bezstronności Sędzi w relacji do władzy wykonawczej, co uniemożliwia uznanie, że strona ma prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego do wniesienia wniosku oraz charakteru sprawy.

Zgodnie z art. 29 § 9 ustawy o Sądzie Najwyższym wniosek powinien zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5, a także przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Złożony wniosek nie spełnia tych przesłanek.

Po pierwsze, wnioskodawca nie wskazuje innych okoliczności powołania SSN Beaty Janiszewskiej poza faktem powołania jej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której status jest kwestionowany. W świetle art. 29 § 4 ustawy o Sądzie Najwyższym okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do kwestionowania niezawisłości i bezstronności sędziego. Sformułowane przez wnioskodawcę zarzuty nie mogły zatem odnieść skutku. Celem instytucji uregulowanej w art. 29 § 5 i n. ustawy o Sądzie Najwyższym nie

jest bowiem umożliwienie kwestionowania przewidzianego przez ustawodawcę systemu powoływania sędziów, ale ocena indywidualnych okoliczności dotyczących powołania konkretnego sędziego oraz jego zachowania po powołaniu, przy czym ocena ta powinna nastąpić w kontekście konkretnej sprawy (zob. postanowienia SN z 8 marca 2023 r., III CB 6/22; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23; z 24 października 2024 r., III CB 79/24, i z 29 stycznia 2025 r., III CB 1/25).

Po drugie, wnioskodawca nie wskazał żadnych zdarzeń czy zachowań SSN Beaty Janiszewskiej mających miejsce po jej powołaniu na urząd sędziego Sądu Najwyższego, które w okolicznościach danej sprawy mogłyby świadczyć o jej potencjalnym braku niezawisłości lub bezstronności, mającym wpływ na wynik sprawy. Wnioskodawca nie spełnił zatem wynikającego z art. 29 § 9 pkt 2 w zw. art. 29 § z 5 ustawy o SN wymagania formalnego wniosku (tak SN m.in. w postanowieniach: z 15 marca 2023 r., III CB 22/22; z 29 marca 2023 r., III CB 9/23; z 6 kwietnia 2023 r., III CB 19/23; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23; z 6 września 2023 r., III CB 31/23; z 4 października 2024 r., I ZB 54/24; z 5 listopada 2024 r., I NB 2/24, i z 29 stycznia 2025 r., III CB 1/25).

Mając powyższe na względzie, wniosek podlegał odrzuceniu na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym. Orzeczenie wydano w składzie jednoosobowym na podstawie art. 397 § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 24 ustawy o Sądzie Najwyższym, gdyż podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Marcin Krajewski

(E.M.)

[r.g.]